

Nightly Bloodpool

By Yeslen-Muurlas

Submitted: June 27, 2006

Updated: June 27, 2006

It's a story about a girl who get killed in a park.

The first chapter is Dutch and the second chapter will be English if I ever come to it.

So, if you can't read it, because it's it's Dutch, then don't be sad, the English version is comming up.

But i

Provided by Fanart Central.

<http://www.fanart-central.net/stories/user/Yeslen-Muurlas/35892/Nightly-Bloodpool>

Chapter 1 - Nachtelijk Bloedbad	2
Chapter 2 - Nightly Bloodpool (english version)	7

1 - Nachtelijk Bloedbad

Nachtelijk Bloedbad

“Tring, tring!”. Het geluid van de rinkelende telefoon schalde door het huis. “Tring, tring!”, klonk het nogmaals. Van onder een deken van een gammel bed klonken kreunende geluiden. Er verscheen een bos met haar, een hoofd, twee paar handen en armen. En daarna de rest van het lichaam van een meisje. Met moeite klom ze uit bed en liep naar de telefoon. Wie belt er in vredesnaam op om 5 uur?

Ze pakte de telefoon op. “Ja, hallo”, zei ze dof. Geen antwoord. “Haaalloooooooooo!”, schreeuwde ze door de hoorn. Nog steeds geen antwoord. Het enige dat ze hoorde was iemand die of moeite had met ademen of haar bang probeerde te maken.

“Nou ja zeg! Dan niet!”, riep ze en ze sloeg de hoorn op de haak. Ze klom weer in bed, maar de slaap wilde maar niet komen, dus zat er niks anders op dan er maar uit te komen en zich klaar te maken voor school.

Ze kleepte zich aan en liep naar benden. Daar maakte ze ontbijt dat ze met lange tanden opat.

Toen het kwart voor 8 was, was het tijd om naar school te gaan. Joepie, wat leuk, naar school gaan. In stilte liep ze naar het schoolgebouw.

Het enige leuke aan het hele school gebeuren, was dat ze weer een hele dag kon kletsen met Roos, haar beste vriendin. Het was dan ook niet raar dat ze die daar tegenkwam.

“Hè, Ireth! Wat zie jij er dood uit. Slecht geslapen zeker?”, vroeg Roos. “Nee, ik sliep wel lekker, maar toen werd ik wakker gebeld. Om 5 uur!”, antwoordde Ireth. “5 uur!! Welke gek doet dat nou?”. “Ja, dat is het hem juist, dat weet ik niet. Het enige wat ik te horen kreeg, was iemand die ontzettend hijgde. En toen ik vroeg wie hij was gaf hij geen antwoord”. “Creepy!”. Reageerde Roos.

De rest van de dag verliep best wel redelijk, afgezien van het feit dat ze onder Duits in slaap viel en dat ze daardoor vrijdag moet nablijven. Natuurlijk zag ze dat heel erg zitten (ahum).

Toen de schooldag voorbij was, nam ze afscheid van Roos en ging op weg naar huis. Ze had flink veel huiswerk en ze wilde snel thuis zijn. Als ze nu door het park zou gaan, scheelde dat 10 minuten. Er was alleen 1 probleem, dat park stond bekend om zijn moorden en was eigenlijk verboden terrein. Maar het feit dat ze snel thuis wilde zijn won het van het feit dat ze wel eens dood kon eindigen. Dus ze nam het dappere, maar noodlottige besluit het park in te gaan.

Ze liep door het hek, het niet al te lichte park in. Het was er stil. Veel te stil. Langzaam en gespannen liep ze verder. Ze schrok van elk krakend takje. Maar plotseling klonk er achter haar iets kraken wat zeker niet van een eekhoortje kon zijn. Met een ruk draaide ze zich om en stond oog in oog met een man. Nu was het niet zomaar een man, oh nee! Deze man droeg alleen maar zwarte kleren en zag er zeer dreigend uit. Wat nog het meest opviel was het mes dat hij in zijn hand hield. En aan dat mes zat nog wat bloed, vers bloed.

“Blijf staan waar je staat. Dan wordt het snel en pijnloos”, riep hij naar Ireth. De man had een donkere en rauwe stem.

Zonder te bedenken waar ze eigenlijk heen ging zette ze het op een lopen. Maar helaas voor Ireth was de man sneller. Hij gooide zich op haar en drukte haar tegen de grond.

“Jij je zin. Dan wordt het iets pijnlijker en duurt het iets langer”, zei hij zacht in haar oor. Ireth hele lichaam trilde van angst.

Met 1 zwaai van zijn mes sneed hij haar bloesje los en trok het uit. Nu had ze alleen nog een bh aan.

Met haar armen probeerde ze hem van haar af te houden; zonder succes. De man werd kwaad en in 1 beweging stak hij het mes in haar rechterschouder. Met een schreeuw van pijn trok ze haar handen terug.

Ondertussen ging de man, die nu boven op haar was gaan zitten, gewoon door. Hij begon met het

losmaken van haar rokje, wat een kleine moeite was. Hij trok het uit en gooide het achter hem neer.

Met zijn vinger ging hij van boven naar beneden, helemaal langs haar lichaam. Bij het voelen van die vinger, beefde Ireth's lichaam nog meer. Dit was zeker niet fijn. Met haar linker arm probeerde ze zich nog te verzetten. Ze pakte zijn hand beet en zorgde ervoor dat het haar huid niet meer raakte.

De man kreeg een valse lach om zijn mond. "Nu al genoeg gehad. Ik had gedacht dat je nog wel verder zou gaan. Nou ja, de lol is voorbij. We gaan er nu een einde aan maken".

Hij tilde het mes op om toe te slaan.

"Nee! Niet doen! Stop! Alsjeblieft, stop!", smeekte Ireth nog, maar het mocht niet baten.

Het mes boorde zich diep in haar borstkas. De pijn was ondragelijk. Met een laatste krachtsinspanning kon ze er nog een gil uit. Toen werd alles stil.

De volgende ochtend werd haar lichaam gevonden. Doodgebloed.

En de moordenaar?? Die hebben ze nooit teruggevonden.

2 - Nightly Bloodpool (english version)

Nachtelijk Bloedbad

“Ring, ring!”. The noise of the ringing telephone sound trough the whole house. “Ring, ring!”, it sounds again. From underneath a blanket of a wobble bed resound groaning sounds. A bounch of hair appeared, a head, a pair of hands and some arms. And after that the rest of the entire body of a girl. With effort she climbed out of her bed and walked to the phone. Who would call at five o'clock in the morning?

She picked up the phone. “Yes, hello?”, she said, very sleepy. No answer. “Heelloooooooooo!”, she shouted throught the receiver. Again, no answer. The only thing she heard, was someone who had effort with breathing or wanna try to scare her.

“Well, you van go to hell!!!! Than not!!!!!!!”, she shouted and she slamed the reciever down. She climbed in bed again, but she couldn't sleep. So there was no reasen for her to stay in bed and she went downstairs to prepair herself for school.

There she had a breakfast that she ate with long teeth.

When it was about a quarter for eight, it was time to go to school. Yeah, how fun, going to school. In silence she walked to the schoolbuilding.

The only nice part in the whole schoolstuff, was the fact that she could talk the whole day with Rose, her best friend. It wasn't that strange that she met her on her way to the school.

"Hè, Ireth! What do you look death. Bad night I guesse?", asked Rose. "No, i was sleeping very well, but than someone called me, so I was awake. About 5 o'clock!", answered Ireth. "5 o'clock!! Which crazy person does that?". "Yes, that's the point, I don't know. The only thing I heard, was someone who gasped very loud. And when I asked who it was, he doesn't answered". "Creepy!", responded Rose.

The rest of the day was sensible, besides that she fell a sleep in German class and she now have to stay behind on Friday. Of course she was tottaly happy about that.(ahum).

When the school was over, she took leave of Rose and went home. She had an enormus mountain of homework and she wanted to be home very quick. If she would go throught the park, she ould be home 10 minutes earlier. There was only one problem, the park was notorious for his murders and was forbidden ground. But the fact that she wanted to be home very soon won it from the fact that she could end up dead. So she took the brave, but fatal disision to go through the park.

She walked through the gate into the not very light park. It was quiet. Far to quiet. Slowly and tensed she walked further. She was scared of every braking twig. But suddenly she heard something crack what definatly not a squirrel could be. She turned around and stood eye in eye with a man. Now it wasn't just a man, o no! This man wore only black clothes and looked very threatning. The one thing that attract attention the most was the knife he held in his hand. And on that knife was blood, fresh blood.

“Stay were you are! Than it will be quick and painless”, he shouted to Ireth. The man had a dark and rough voice.

Without thinking where she was going, began Ireth to run. But unfortunately the man in black was faster. He tossed himself upon her and pushed her to the ground.

“You get your sentence. Than it will be more painfull and will it take longer”, he said soft in her ear. Ireth her whole body was shaking of fear.

With one sweep of his knife he cut her blouse open and pulled it out. Now she had only a bra left.

With her arms she tried to push him away; without any luck. The man get pissed of an in another sweep he stapped the knife in her rightshoulder. With a scream of pain she pulled her hands back.

In the meantime was the man, who was sitting upon her, just buzzy, like it was his usual work. He began

with pulling out her skirt, what wasn't a big problem. He pulled it out and threw it behind him.

With his finger he went from the top to the bottom, along her body. By feeling that finger, Ireth's whole body was shaking even more. This was definitely not fine. With her left arm she tried to resist. She took his hand and took care of the fact that his hand didn't touch her skin anymore.

The man got a false smile on his mouth. "Had enough already? I thought you would go further. Oh well, the fun is over. We are going to end this now."

He pulled his knife to strike home.

"No! Don't do it! Stop! Please, stop!", begged Ireth, but it was too late.

He pushed the knife deep in her chest. The pain was terrible. With her last powers she could blow out a scream. Everything went quiet.

The next day her body was found. Bleed to death.

And the killer?? They have never find him.